

[Ivar Nørgaard.]

ne, det korttidsarrangement, som man netop er så interesseret i at nå frem til, uden at vi har en toldunion.

Men derudover vil toldunionen netop være den organisation, som over for omverdenen legemliggør vores økonomiske enhed. Hvis vi ikke har en sådan toldunion, vil det blive ganske overordentlig svært at få omverdenen til at opfatte de nordiske lande som en økonomisk union; hvad skulle det i så fald være, der angav, at vi havde dannet denne union?

Der har været synspunkter fremme fra Industrirådets side gående ud på, at det ville blive meget dyrt for Danmark, omkostningsniveauet ville gå i vejret til skade for dansk industris konkurrenceevne. Jeg har imidlertid forstået, at man her på det seneste fra industriens side er nået til den erkendelse, at dette argument måske ikke mere vejer så tungt. Hvis det er rigtigt, at man er nået til den erkendelse, er det klogt af industrien, for sandheden er jo den, at hvis vi gennemfører en toldunion med det toldniveau, der bliver resultatet af et vejet gennemsnit af de forskellige ländes toldniveauer, vil vi få en række fordele formentlig for omkring 45 pct. af dansk industrieksport. Det vil kun komme til at gå ud over ca. 15 pct. af dansk industrieksport, og for disse varers vedkommende er der netop tale om, at man kan få særordninger i form af toldfrihed eller toldsuspension, toldkontingenter. Der er mange, der har regnet på, hvad nettovirkningen vil være for dansk økonomi, og jeg har set regnestykker, der viser, at vi i starten næppe overhovedet vil få nogen ulemper, hvis vi får de toldindrømmelser, som vi har drøftet især med svenskerne.

Men det væsentlige er, at vi gennem toldunionen får mulighed for at optræde i fællesskab og som en enhed over for omverdenen, og at vi får en åben mulighed for at give hinanden særfordele, for at lave en arbejdsdeling f. eks. med hensyn til produktudvikling og forskning, som ikke er mulig, hvis man ikke har denne sikre ydre fælles toldmur.

Jeg vil derfor spørge venstres og det konservative folkepartis ordførere, om det, der her er fremhævet af de to ordførere, i virkeligheden er udtryk for, at venstre og de kon-

servative ikke ønsker en toldunion. Det bliver lagt op sådan, at der er vanskeligheder ved det, det skaber os besvær, og det er noget, svenskerne vil have. Men er venstre og det konservative folkeparti ikke tilhængere af, at der som et væsentligt led i en økonomisk union bliver opbygget en toldunion? Det vil jeg gerne bede de to ordførere svare os på.

Et særligt forhold, som er blevet fremdraget utallige gange, men måske stærkest på venstres landsmøde, er forholdet mellem mulighederne for at blive optaget i fællesmarkedet og dannelsen af en nordisk økonomisk union. På venstres landsmøde vedtog man en resolution, som lyder: — Jeg citerer:

„Der bør dog ikke træffes beslutninger om ikrafttrædelse af en nordisk toldunion, så længe der foreligger forhandlingsmuligheder for dansk tilslutning til en europæisk toldunion.“

Det er en overordentlig drastisk beslutning og en meget drastisk udtalelse. Jeg vil tro, at de fleste, der læste den, måtte have den klare fornemmelse, at dette måtte være en udtalelse, som mange i denne sal, der repræsenterer partiet venstre, ikke kunne have tilsluttet sig på landsmødet, og de fleste ville nok have haft den opfattelse, at markedsministeren i hvert fald ikke kunne stå bag en sådan formulering.

Det var derfor overordentlig overraskende, at markedsministeren, efter at pressen havde udlagt denne fornemmelse, meddelte Berlingske Tidende, at denne beslutning ikke var truffet hen over hovedet på ham eller imod hans synspunkter, men at han tværtimod var medforfatter af den, sammen med hr. Per Møller havde foretaget formuleringen, altså sammen med den hr. Per Møller, som på samme møde sagde følgende — jeg citerer:

„Der kan antagelig anføres visse grunde til, at det vil være rimeligt at fortsætte de nordiske forhandlinger om et udbygget samarbejde. Men det må fastholdes, at der i dag ikke eksisterer forudsætninger for at virkeliggøre de planer, der er lagt på bordet. Nu er der et realistisk grundlag for at håbe, at vort ophold i fællesmarkedets venteværelse kan slutes inden for et overskueligt tidsrum. Under disse forhold kan de nordiske drøftelser godt videreføres, men det vil være at lege